

BIBLIOTEKA

8JH-1
T 81

TOKA SHQIPTARE

POEZI

891. P 83 - 1

T 81

3

TOKA SHQIPTARE

(Vëllim poetik i rrëthit letrar të Durrësit)

~~50974~~

LIBRARI E SHKOLLËS
GJURORIT

14571

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

Tirazhi 1500 Kopje   Format 70x100/32   Stash: 2204-65

Shtyp NISH Shtypshkronjave «MIHAL DURI»
Stabilimenti «8 NËNTORI» — Tiranë, 1969

LEXUESIT

Në këtë vëllim po botojmë krijimet më të mira të poetëve të rinj të rrethit letrar të Durrësit. Inisiativa e këtij rrethi letrar që duhet përshëndetur do të ishte mirë të ndiqej edhe nga rrethet letrare të tjerë duke zgjedhur e duke dhënë për botim shkrimet më të realizuara të anëtarëve të tyre. Në këtë mënyrë do të merrte edhe më tepër hov krijimtaria e letrarëve të rinj e cila i shton gjak të ri poezisë sonë.

TOKA SHQIPTARE

U kalbën mbi këtë tokë
flamurët dhe uniformat,
kockat dhe lavdia e armiqve.
Si malet në këmbë qëndron Shqiptari
me kazmën dhe pushkën pranë
me idealet e Partisë
ngritur flamur në zemër.

KËNGËT

... Dhe këngët lindin
Kur lindin trimat,
Edhe nuk epen
Edhe nuk vdesin,
Shkëndijë e ndezur
Mes zemrash mbesin.

NË ATË SHTËPI!

Përreth asaj shtëpie nxinte nata katran,
Ashtu nxinte ajo në tërë Atdhenë,
Ndër zemra,
Ndër këngë.

Qe natë,
Por brenda zbardhëllonte ajo shtëpi
Edhe pse vetëm një kandil
Ndriste mbi tavolinë.
Ndrisnin aty
Drita e gjithë horizonteve të ardashme,
Fuqia jetëdhënëse e këngëve tona,
Çiltërsia e buzëqeshjeve tona.
Ishin aty dhe amanetet e shokëve
Që do të binin betejave.
Mbi të gjitha, digjej aty në flakë të pambaruar
Besimi ynë.

Qe natë,
Por ajo nxinte për të fundit herë.
Ja, ai do të firmoste themelimin
E anembanë do të derdhej si shkumë katarakesh
E gjithë drita që zbardhëllonte në atë shtëpi.
Që atë çast Shqipëria s'do njihte më natë.

UDHËT

Dhe udhët flasin
Dhe udhët qeshin
Dhe udhët gjëmojnë.
Po udhët janë si njerëzit.

I keni parë udhët festave
Kur veshin flamujt ngjyrëkuq,
Kur ballit shpalosin banderola,
Kur dehen nga aroma e këngëve,
brohoritë
E atëhere qeshin, qeshin, qeshin!

I keni parë udhët,
Kur supeve mbartin maqina vigane
Ngarkuar me fabrika,

Linja tensioni?

Mbartin vite të tërë pesëvjeçarë
E atëhere buçasin, gjëmojnë, gumëzhijnë;
I derdhur në hekur kalon revolucioni.

Udhët dinë të flasin
Për ndarje,
Takime.

Dhe të tregojnë për vite të egër
Kur trupin ua shponin gozhdët e çizmeve,
kur fshihnin ilegalët
që ndanin traktet,
Kur përmbi to kaloi komunisti
Që e çonin për pushkatim.
Kaloi porsi pranverë buzagaz
se e dinte që të tjerët
do ndiqnin rrugën e tij
duke u ngritur si tallaz.

Dhe udhët flasin dhe udhët qeshin
dhe udhët gjëmojnë.